

R O Z H O D N U T Í

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jířího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 21. 3. 2017 ve věci návrhu **krajské státní zástupkyně v Ostravě** ze dne 21. 11. 2016, č. j. 2 SPR 304/2016, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. M. O.**, náměstkyně okresní státní zástupkyně v Ostravě,

t a k t o :

- A.** Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

Mgr. M. O., nar. X,
náměstkyně okresní státní zástupkyně v Ostravě,
bytem X,

je vinna, že

jako dozorová státní zástupkyně se dopustila pochybení při vyřizování trestní věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Ostravě pod sp. zn. 1 ZT 63/2016 proti obviněným J. F., nar. X, E. F., nar. X, a M. T., nar. X, kteří byly stíhány vazebně pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), písm. d) trestního zákoníku, přičemž konkrétně,

1. v období od 19. 5. 2016 do 23. 8. 2016 nerozhodla o stížnostech všech obviněných proti usnesení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor obecné kriminality Ostrava, ze dne 10. 5. 2016, č. j. KRPT-19359/TČ-2015-070072, o zahájení trestního stíhání, ačkoliv usnesením ze dne 1. 7. 2016 rozhodla o propuštění obviněných E. F. a M. T. z vazby na svobodu, ačkoliv usnesením ze dne 1. 7. 2016 ve vztahu k obviněnému J. F. rozhodla tak, že důvod vazby podle § 67 písm. b) trestního řádu u něho pominul a nadále se nachází ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. c) trestního řádu, ačkoliv dne 12. 7. 2016 obdržela žádost obhájce Mgr. Jaromíra Parobka o vyřízení těchto stížností a ačkoliv dne 18. 7. 2016 ve vztahu k obviněnému J. F. předložila soudu jím podanou žádost o propuštění z vazby na svobodu včetně nabídky peněžité záruky s tím, že této žádosti nevyhověla, neboť vazební důvod podle § 67 písm. c) trestního řádu u obviněného nadále trvá a peněžítá záruka není dostatečná k nahrazení institutu vazby,
2. v období od 15. 6. 2016 do 15. 8. 2016 neposoudila námitky obviněných J. F. a E. F. proti opatření Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor

obecné kriminality Ostrava, ze dne 7. 6. 2016, č. j. KRPT-19359-324/TČ-2015-070072, o přibrání znalkyně PhDr. Rei Michalové, Ph.D. k vypracování znaleckého posudku do 8 týdnů, a v období od 21. 6. 2016 do 15. 8. 2016 neposoudila námitky obviněných J. F. a E. F. proti opatření Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor obecné kriminality Ostrava, ze dne 13. 6. 2016, č. j. KRPT-19359-345/TČ-2015-070072, o přibrání znalce PhDr. Petra Pavlíňáka k vypracování znaleckého posudku do 8 týdnů,

3. v období od 14. 7. 2016 do 6. 9. 2016 nepředložila stížnostnímu orgánu k rozhodnutí stížnost obviněného J. F. proti usnesení ze dne 1. 7. 2016, kterým rozhodla tak, že důvod vazby podle § 67 písm. b) trestního řádu u obviněného pominul a nadále se nachází ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. c) trestního řádu, a na tuto skutečnost neupozornila při postoupení trestní věci Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě z důvodu jeho věcné příslušnosti,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 2 (dvou) měsíců.**

B. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná Mgr. M. O.

z p r o š ť u j e s e

návrhu krajské státní zástupkyně v Ostravě ze dne 21. 11. 2016, č. j. 2SPR 304/2016, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce v části,

která jí kladla za vinu, že

pokračování

jako dozorová státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Ostravě v trestní věci proti obviněným J. F., nar. X, E. F., roz. V., nar. X, a M. T., nar. X stíhaným v době jí vykonávaného dozoru nad přípravným řízením trestním pro jednání právně kvalifikované jako zločin podvodu dle ustanovení § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), písm. d) trestního zákoníku, evidované u OSZ v Ostravě pod sp. zn. 1 ZT 63/2016,

kdy trestní stíhání vůči jmenovaným bylo zahájeno na podkladě usnesení policejního orgánu Policie ČR, KŘ policie Ms kraje, odboru obecné kriminality, Ostrava, ze dne 10. 5. 2016 pod č. j. KRPT-19359/TČ-2015-070072, o zahájení trestního stíhání, a na podkladě jí podaného návrhu na vzetí do vazby, a to po jejím předchozím písemném souhlasu se zadržením výše jmenovaných podezřelých ve smyslu ust. § 76 odst. 1 trestního řádu uděleného pod sp. zn. 1 ZN 4171/2015 dne 6. 5. 2016, byli tito vzati do vazby z důvodů uvedených v ust. § 67 písm. b), písm. c) trestního řádu příslušnými rozhodnutími Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. 5. 2016, konkrétně pak obv. E. F. pod č. j. 0 Nt 16072/2016-21, obv. J. F. pod č. j. 0 Nt 16072/2016-13 a M. T. pod č. j. 0 Nt 16072/2016-27, kterážto rozhodnutí ve vztahu k obv. E. F., roz. V., a obv. M. T. byla z podnětu jimi podaných stížností následně usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 6. 2016 pod sp. zn. 1 To 204, 205, 206/2016 - 57, zrušena s tím, že se jmenovaní berou do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. b) trestního řádu,

byť se jednalo o trestní věc vyšetřovanou vazebně, kdy s celkovou důkazní situací v dané trestní věci vzhledem i k již výše konstatovanému udělenému souhlasu dle § 76 odst. 1 trestního řádu a podanému návrhu na vzetí do vazby byla ke dni zahájení trestního stíhání dostatečně seznámena,

1. v souvislosti s jí vydaným rozhodnutím ve věci obv. J. F. ze dne 1. 7. 2016 pod sp. zn. 1 ZT 63/2016, jímž rozhodla ve smyslu ust. § 71 odst. 1 věta první, § 72a odst. 3 věta první, § 73b odst. 4 věta za středníkem trestního řádu tak, že důvod vazby uvedený v ustanovení § 67 písm. b) trestního řádu pominul a obviněný se nadále nachází ve vazbě z důvodů uvedených v ust. § 67 písm. c) trestního řádu, učinila naprosto neopodstatněný a především neúplný pokyn kanceláři k expedici tohoto usnesení až s datem 4. 7. 2016 s tím, že má být toto rozhodnutí doručeno prostřednictvím faxu vazební věznici a v následujících dnech za účelem udělení dalších pokynů má být předmětný spisový materiál předložen zpět její osobě jakožto dozorové státní zástupkyni, kdy pokyny k expedici daného rozhodnutí všem oprávněným osobám pak učinila se značným odstupem delším jednoho týdne až dne 11. 7. 2016,
2. ačkoli jí jakožto dozorující státní zástupkyni byla s datem 19. 5. 2016 policejním orgánem předložena stížnost obviněných J. F. a E. F., zastoupených JUDr. Tomášem Kaiserem, jejíž součástí byla rovněž žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu při realizování domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a při provádění eskorty v souvislosti s jí dozorovanou trestní věcí, přezkum postupu policejního orgánu v daném směru realizovala až s datem 29. 8. 2016, kdy tento předložila příslušné kanceláři k expedici dne 2. 9. 2016, tedy opět s prodlevou více než 3 měsíců,
3. v uvedené trestní věci vyšetřované vazebně nebyla nikterak jako dozorující státní zástupkyně po podání návrhu na vzetí do vazby obviněných v době od 10. 5. 2016 do 7. 9. 2016 ve smyslu ust. § 174 odst. 2 trestního řádu činná, když na podkladě příslušného spisového materiálu v dané trestní věci nebyla z její strany realizována jediná prověrka stavu vyšetřování, neúčastnila se žádného procesního úkonu realizovaného policejním orgánem a neudělila příslušnému policejnímu orgánu jediný pokyn k realizaci vyšetřování,

čímž měla spáchat

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

protože

tento skutek není kárným proviněním.

O d ů v o d n ě n í :

Kárně obviněná vykonávala dozor nad zachováváním zákonnosti přípravného řízení ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Ostravě (dále též „okresní státní zastupitelství“) pod sp. zn. 1 ZT 63/2016.

V této věci Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor obecné kriminality Ostrava (dále jen „policejní orgán“), usnesením ze dne 10. 5. 2016, č. j. KRPT-19359/TČ-2015-070072, zahájila trestní stíhání obviněných J. F., nar. X, E. F., nar. X, a M. T., nar. X pro pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), písm. d) trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se měli obvinění dopustit tím, že jako členové organizované skupiny opatrovali umělecká díla, která vydávali za originální obrazy předních českých autorů, mimo jiné Josefa Čapka, Františka Grosse, Františka Tichého, Václava Špály, Kamila Lhotáka, Karla Černého, Josefa Šímy, Emila Filly a dalších významných autorů české výtvarné kultury, opatrovali k nim znalecké posudky i různá odborná vyjádření s cílem přesvědčit kupující o nesporné pravosti a originalitě nabízené díla a takto je nabízeli k prodeji do aukcí konkrétním osobám, přičemž uvedenou činnost v rámci skupiny řídil a koordinoval J. F. prostřednictvím M. T. a E. F. nejméně v devíti případech, ve kterých prodejem obrazů způsobili poškozeným škodu v celkové výši 4.330.000 Kč.

Všichni obvinění byli zadrženi podle § 76 odst. 1 trestního řádu po předchozím písemném souhlasu kárně obviněné, a to J. F. i E. F. dne 9. 5. 2016 v 05.10 hodin a M. T. dne 9. 5. 2016 v 05.05 hodin. Soudkyně Okresního soudu v Ostravě usneseními ze dne 11. 5. 2016, sp. zn. 0 Nt 16072/2016, vzala všechny obviněné do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. b), c) trestního řádu. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 21. 6. 2016, č. j. 1 To 204, 205, 206/2016 - 57, zrušil rozhodnutí o vzetí do vazby týkající se obviněných E. F. a M. T. a nově rozhodl tak, že se berou do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. b) trestního řádu. Stížnost obviněného J. F. pak jako nedůvodnou zamítl. Krajský soud spatřoval u všech obviněných důvod koluzní vazby podle § 67 písm. b) trestního řádu v reálné obavě, že budou působit na dosud nevyslechnutých přibližně osm svědků, aby zmírnili či eliminovali svou trestní odpovědnost, neboť trestná činnost byla prováděna velmi sofistikovaně a v určité hierarchii s vedoucí rolí obviněného J. F. Ten má navíc sklony k násilnému jednání, což obavy z působení na svědky umocňuje. Důvod vazby předstížené podle § 67 písm. c) trestního řádu shledal krajský soud pouze u obviněného J. F., který byl v minulosti dvakrát řešen policií taktéž za prodeje falzifikátů obrazů a projednávanou trestnou činnost páchal za účelem získání finančních prostředků. Naproti tomu krajský soud neshledal vazební důvod podle § 67 písm. c) trestního řádu u obviněných E. F. a M. T. kteří plnili úkoly na základě pokynů obviněného J. F. a u nichž nelze předpokládat,

pokračování

že v případě propuštění z vazby na svobodu po pominutí kolizní vazby budou schopni pokračovat v páchání trestné činnosti.

Dne 18. 5. 2016 byl kárně obviněné předložen koncept spisového materiálu policejního orgánu k rozhodnutí o stížnostech všech obviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání, které byly podány dne 10. 5. 2016 do protokolů o výslechu obviněného.

Následně kárně obviněná dne 19. 5. 2016 obdržela odůvodnění těchto stížností J. F. a E. F. sepsaných obhájcem JUDr. Tomášem Kaiserem. V něm se uvádí, že usnesení o zahájení trestního stíhání je vnitřně rozporné a představuje výsledek objednávky likvidace konkurenta. Všechny prodané obrazy byly originálními díly uvedených autorů, a proto nemohla být naplněna subjektivní stránka trestného činu.

Součástí odůvodnění stížností proti usnesení o zahájení trestního stíhání byl rovněž návrh na vyloučení kárně obviněné z vykonávání úkonů trestního řízení kvůli jejímu vztahu k vyšetřovateli, který se projevuje porušováním zákona v její prospěch. V této souvislosti poukázal obhájce JUDr. Tomáš Kaiser na skutečnost, že příkaz k provedení prohlídky jiných prostor, konkrétně kóje č. X v ulici X, byl obviněným doručen dávno po skončení tohoto úkonu, ačkoliv tak bylo možné učinit již v průběhu domovní prohlídky. Kvůli tomuto pochybení se nemohli obvinění prohlídky jiných prostor zúčastnit. Vzhledem k přítomnosti dozoru státní zástupkyně při prohlídce jiných prostor je možné předpokládat, že k porušení zákona došlo s jejím vědomím. Dále se v odůvodnění stížností poukazuje na odepření nahlížení do spisu obhájci, aniž by vyšetřovatelka uvedla závažné důvody pro takový postup, přičemž státní zástupkyně je později domýšlela, ačkoli byla toliko oprávněna odmítnutí nahlédnout do spisového materiálu přezkoumat, a to na žádost, kterou v dané trestní věci obhájce nepodal.

Usnesením ze dne 30. 5. 2016 rozhodla kárně obviněná o tom, že není vyloučena z vykonávání úkonů trestního řízení. Stížnost proti tomuto rozhodnutí zamítla jako nedůvodnou státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě usnesením ze dne 29. 6. 2016, sp. zn. 2 KZT 394/2016, neboť nebyla učiněna žádná zjištění svědčící o nestandardním postupu kárně obviněné, z něhož by bylo možné dovodit její poměr k věci nebo k jinému orgánu činnému v trestním řízení.

Dne 15. 6. 2016 byly kárně obviněné předloženy námitky obviněných J. F. a E. F. proti opatření policejního orgánu ze dne 7. 6. 2016, č. j. KRPT-19359-324/TČ-2015-070072, jímž byla v dané trestní věci za účelem posouzení pravosti vyjmenovaných výtvarných děl přibrána k podání znaleckého posudku PhDr. Rea Michalová, Ph.D., znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví umění výtvarné - posuzování pravosti uměleckých děl 20. a 21. století. Znalecký posudek měl být vypracován a doručen ve lhůtě do osmi týdnů. Námitky proti opatření, které sepsal obhájce obviněných JUDr. Tomáš Kaiser, zpochybňovaly nepodjatost a odbornost znalkyně, jakož i formulaci otázek.

Kárně obviněná dne 21. 6. 2016 obdržela i námitky obviněných J. F. a E. F. proti opatření policejního orgánu ze dne 13. 6. 2016, č. j. KRPT-19359-345/TČ-2015-070072, kterým byl v trestní věci za účelem posouzení pravosti vyjmenovaných výtvarných děl a ke stanovení jejich hodnoty v případě, že se jedná o originály, i v případě, že jde o falzifikáty, přibrán k podání znaleckého posudku PhDr. Petr Pavliňák, znalec z oboru ekonomika, školství a kultura, odvětví ceny a odhady děl výtvarného umění 20. století, výtvarná díla 20. století. Znalecký posudek měl být vypracován a doručen ve lhůtě do osmi týdnů. Námitky proti opatření, které sepsal obhájce obviněných JUDr. Tomáš Kaiser, zpochybňovaly nepodjatost a odbornost znalce, jakož i formulaci otázek.

Následně kárně obviněná usnesením ze dne 1. 7. 2016 propustila obviněné E. F. a M. T. z vazby na svobodu. Toto rozhodnutí odůvodnila pominutím koluzní vazby podle § 67 písm. b) trestního řádu, neboť klíčoví svědci již byli vyslechnuti a nebylo zjištěno, že by obvinění na ně působili. Příkaz k propuštění těchto obviněných z vazby realizovala vazební věznice téhož dne.

Dalším usnesením ze dne 1. 7. 2016 kárně obviněná rozhodla, že se obviněný J. F. nachází ve vazbě z důvodů podle § 67 písm. c) trestního řádu, neboť důvod vazby uvedený v § 67 písm. b) trestního řádu pominul. V odůvodnění tohoto usnesení se uvádí, že byli vyslechnuti všichni stěžejní svědci, přičemž nebylo zjištěno, že by na ně obviněný působil nebo jinak mařil objasňování skutečností důležitých pro trestní řízení. Důvod vazby podle § 67 písm. b) trestního řádu tak již u obviněného netrvá, oproti důvodu podle § 67 písm. c) trestního řádu, který je i nadále dán na základě skutečností uvedených v rozhodnutí o jeho vzetí do vazby, na něhož se v podrobnostech odkazuje. V poučení obsaženém na konci zmíněného usnesení se uvádí, že o případné stížnosti rozhoduje Krajské státní zastupitelství v Ostravě.

Ve vztahu k naposledy uvedenému usnesení kárně obviněná dala pokyn datovaný dnem 4. 7. 2016 kanceláři, aby ho doručila faxem vazební věznici s tím, že ve čtvrtek bude odesláno poštou i ostatním osobám, včetně obviněného. Dne 11. 7. 2016 pak vyhotovila referát k doručení usnesení obviněnému do vazební věznice, jeho obhájci, policejnímu orgánu a vazební věznici. Obviněný obdržel usnesení o pominutí koluzní vazby a dalším trvání vazby předstízně ve vazební věznici dne 13. 7. 2016.

Dne 1. 7. 2016 obdržela kárně obviněná sdělení státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě o způsobu vyhodnocení podnětu obhájce JUDr. Tomáše Kaisera k výkonu dohledu, který byl v části shledán nedůvodným s tím, že odepřením nahlížení do spisového materiálu nedošlo k porušení zákona. Ve zbývající části je podle státní zástupkyně nadřízeného státního zastupitelství nutné podnět vyhodnotit jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a trestního řádu, který zatím nebyl proveden. Zároveň se v tomto přípisu konstatuje, že dosud nebylo rozhodnuto o stížnostech obviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání. V podnětu k výkonu dohledu JUDr. Tomáše Kaisera ze dne 3. 6. 2016, který byl kárně obviněné zaslán společně s jeho vyhodnocením, jsou mimo jiné obsaženy námitky týkající se domovních prohlídek, prohlídky jiných prostor a eskorty obviněného J. F.

Dne 4. 7. 2016 bylo kárně obviněné předloženo podání obhájce JUDr. Tomáše Kaisera s vyjádřením vedoucího katedry trestního práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy prof. JUDr. J. J., CSc. k zákonnosti usnesení o zahájení trestního stíhání. Obhájce požádal o založení tohoto vyjádření do spisu a o přihlídnutí k jeho obsahu při rozhodování o stížnostech proti zmíněnému rozhodnutí.

Následně dne 12. 7. 2015 obdržela kárně obviněná zdvořilou žádost Mgr. Jaromíra Paroubka, obhájce obviněných J. F. a E. F., o vyřízení stížností proti usnesení o zahájení trestního stíhání, neboť se jedná o vazební věc, rozsah napadeného rozhodnutí neodůvodňuje nepřiměřeně dlouhou dobu k vyřízení stížností, toto rozhodnutí není zákonné a na jeho základě byli obvinění vzati do vazby.

Ve dnech 11. 7. 2016 a 15. 7. 2016 byly kárně obviněné předloženy žádosti obviněného J. F. o propuštění z vazby na svobodu, včetně nabídky peněžitě záruky. Této žádosti kárně obviněná nevyhověla a dne 18. 7. 2016 ji předložila k rozhodnutí soudu s tím, že vazební důvod podle § 67 písm. c) trestního řádu u obviněného i nadále trvá a peněžitá záruka není dostatečná

pokračování

k nahrazení vazby. Usnesením soudkyně Okresního soudu v Ostravě ze dne 22. 7. 2016, č. j. 0 Nt 18035/2016 - 50, byla žádost obviněného J. F. o propuštění z vazby zamítnuta, neboť u něho nadále trvá důvod vazby podle § 67 písm. c) trestního řádu. Zároveň bylo rozhodnuto, že účelu vazby nelze dosáhnout přijetím písemného slibu obviněného, dohledem probačního úředníka ani přijetím nabízené peněžité záruky. Stížnost obviněného proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 8. 2016, sp. zn. 1 To 315/2016.

Dne 14. 7. 2016 byla kárně obviněné předložena stížnost obviněného J. F. proti usnesení ze dne 1. 7. 2016, kterým bylo rozhodnuto o pomnutí důvodu vazby podle § 67 písm. b) trestního řádu a o tom, že se obviněný nadále nachází ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. c) trestního řádu. O této stížnosti se kárně obviněná zmínila ve shora uvedeném podání ze dne 18. 7. 2016, ve kterém předložila soudu k rozhodnutí žádost obviněného o propuštění z vazby na svobodu.

Kárně obviněná obdržela dne 18. 7. 2016 rovněž žádost obhájce JUDr. Tomáše Kaisera o vyjádření k námitkám proti opatření policejního orgánu o příbrání znalců PhDr. Rei Michalové, Ph.D. a PhDr. Petra Pavliňáka.

Dne 22. 7. 2016 kárně obviněná sepsala vyrozumění o posouzení těchto námitek, v němž obhájci JUDr. Tomáši Kaiserovi sdělila, že námitkám nevyhověla, protože neshledala důvody pro vyloučení znalců PhDr. Rei Michalové, Ph.D. a PhDr. Petra Pavliňáka, vypracování znaleckých posudků jinými znalci ani jinou formulaci položených otázek. Tento přípis kárně obviněná předložila kanceláři k vypravení až dne 15. 8. 2016.

Usnesením ze dne 24. 8. 2016 kárně obviněné zamítla jako nedůvodné stížnosti všech obviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání. Z dosud provedených zjištění učiněných v rámci prověřování i vyšetřování totiž podle odůvodnění tohoto usnesení vyplývá, že to, co je obviněnými v rámci jejich obhajoby prezentováno jako úspěšný obchod s uměleckými díly, který se stal terčem útoků konkurence, je ve skutečnosti nezákonnou, dlouhodobou, systematickou, cílenou a zjištěnou činností, neboť při dokumentaci jednání obviněných nejméně od roku 2013 do doby jejich zadržení bylo ze zajištěných obrazů označeno 38 kusů za falzifikáty.

Ve vyrozumění o přezkoumání postupu policejního orgánu ze dne 29. 8. 2016 kárně obviněná obhájci JUDr. Tomáši Kaiserovi sdělila, že neshledala žádné závady v souvislosti s provedením prohlídky jiných prostor, a to kóje č. X nacházející se na ulici X. Podání, které bylo adresováno Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě a v němž bylo poukazováno na ponižující způsob eskorty obviněného J. F. k vazebnímu zasedání z Prahy do Ostravy, bylo postoupeno příslušnému policejnímu orgánu. Pokyn k vypravení tohoto vyrozumění udělila kárně obviněná kanceláři dne 2. 9. 2016.

Kárně obviněná po podání návrhu na vzetí obviněných do vazby, tedy v období od 10. 5. 2016, na podkladě příslušného spisového materiálu neprovedla ani jednu prověrku stavu vyšetřování, neúčastnila se žádného procesního úkonu policejního orgánu a neudělila mu jediný písemný pokyn k realizaci vyšetřování.

Dne 7. 9. 2016 kárně obviněná postoupila uvedenou trestní věc Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě, neboť podle nově zjištěných skutečností obvinění způsobili škodu ve výši nejméně 10 milionů Kč a jejich jednání je nutné kvalifikovat jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), d), odst. 5 trestního zákoníku, dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1, § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), d), odst. 5 trestního zákoníku.

Proto k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení je podle § 17 odst. 1 trestního řádu příslušný státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě.

Při postoupení spisového materiálu krajskému státnímu zastupitelství kárně obviněná neupozornila na skutečnost, že doposud nebylo rozhodnuto o stížnosti obviněného J. F. proti usnesení ze dne 1. 7. 2016, jímž bylo rozhodnuto o pominutí důvodu vazby obviněného podle § 67 písm. b) trestního řádu a o tom, že se nadále nachází ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. c) trestního řádu.

Proto dozorový státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě tuto stížnost předložil k rozhodnutí Okresnímu soudu v Ostravě dne 12. 9. 2016 s tím, že se navzdory poučení obsaženému ve zmíněném usnesení ani v nejmenším necítí být příslušný k rozhodnutí o stížnosti. Dále státní zástupce krajského státního zastupitelství v předkládacím přípise uvedl, že neshledává důvod k propuštění obviněného J. F. z vazby a na základě dosud prostudované části spisu naopak do budoucna předpokládá podání návrhu na rozšíření vazebních důvodů.

Dále dozorový státní zástupce krajského státního zastupitelství dne 14. 9. 2016 vypracoval záznam o přezkoumání postupu okresního státního zastupitelství v dané trestní věci. V něm kárně obviněné vytkl skutečnosti uvedené v kárném návrhu a uzavřel, že se s takovým přístupem k dozorové činnosti, navíc ve vazebně vedeném trestním řízení, ve své praxi dosud neseťkal.

Dne 14. 9. 2016 dozorový státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě vypracoval i záznam o prověrce trestní věci, v němž policejnímu orgánu udělil celou řadu pokynů. Zároveň konstatoval, že vyšetřování je dosud vedeno v zákonných lhůtách, intenzivně a samostatně a že v postupu policejního orgánu nezjistil jakákoli pochybení či průtahy, nicméně s ohledem na vazební stíhání obviněného J. F. bude třeba činnost policejního orgánu významně zintenzivnit.

Všechna tato skutková zjištění vyplývají z obsahu dozorového spisu Okresního státního zastupitelství v Ostravě sp. zn. 1 ZT 63/2016 a z podstatné části dozorového spisu Krajského státního zastupitelství v Ostravě sp. zn. 4 KZV 29/2016.

Kárně obviněná ve stanovisku k návrhu na zahájení kárného řízení a při ústním jednání kárného senátu uvedla, že v rozhodné době byla s účinností od 1. 2. 2016 jmenována druhou náměstkyní okresní státní zástupkyně v Ostravě a krátce poté podstoupila neplánovanou operaci. Rychle se však vrátila do zaměstnání a navzdory zdravotním obtížím a pracovním povinnostem, které jí přibýly v souvislosti s nástupem do nové funkce, si ponechala k vyřízení nejméně pět trestních věcí, které již dozorovala delší dobu a které byly předmětem dohledu nadřízeného státního zastupitelství. Mezi ně náležela i trestní věc vedená pod sp. zn. 1 ZT 63/2016, kterou nechtěla přidělit jinému státnímu zástupci s ohledem na její rozsah a pokročilou fázi rozpracovanosti. V trestních věcech, které si ponechala ke zpracování, vyhotovila tři obžaloby a intervenovala u hlavních líčení. Jako náměstkyně okresní státní zástupkyně aprobovala celkem 15 státních zástupců při vázanosti nejen zákonnými lhůtami, nýbrž i vnitřními čtrnáctidenními lhůtami pro vypracování obžaloby nebo návrhu na potrestání. Od března 2016 přidělovala intervence u hlavních líčení a veřejných zasedání státním zástupcům, což je poměrně náročná agenda jak z hlediska kvantity, tak i z hlediska nutnosti zohledňování mnoha různých kritérií a reagování na nenadálé situace při rozdělování věcí k jednáním soudu mezi jednotlivé podřízené. Uvedené úkony následně prováděla každý lichý měsíc, když v následujícím měsíci je vyřizoval první náměstek okresní státní zástupkyně. V sudém měsíci pak řešila faxová oznámení, zabývala se agendou zadržení podezřelých i obviněných osob a po konzultaci s okresní státní zástupkyní následně podávala návrhy na vzetí do vazby či rozhodovala o vedení

pokračování

zkráceného přípravného řízení. Pracovní program mohla jen velmi obtížně dopředu plánovat a organizovat, neboť závisel na mnoha nahodilých faktorech. Navíc v rozhodné době docházelo k vysoké fluktuaci podřízených státních zástupců. Od března vypracovávala rozsáhlejší zprávy pro Nejvyšší státní zastupitelství a v souvislosti s proškolením neskončených věcí provedenou v létě 2014 předkládala ve čtvrtletních intervalech informace o nevyřízených starších věcech Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě, ve vztahu k němuž musela činit i další úkony týkající se správy státního zastupitelství. V dubnu 2016, kdy okresní státní zástupkyně čerpala dlouhodobou dovolenou, totiž nadřízené státní zastupitelství zcela selektivně, a nikoliv plošně ve vztahu ke všem státním zastupitelstvím v obvodu jeho působnosti, požadovalo různé informace za účelem provedení hloubkových kontrol užívání služebních telefonů státními zástupci a docházky na pracoviště, přičemž v této souvislosti si v srpnu 2016 předvolalo k podání vysvětlení celé vedení okresního státního zastupitelství. V průběhu léta 2016 byly v rámci dohledu obdobným způsobem řešeny i trestní věci starší jednoho roku a věci týkající se domácího násilí, v nichž bylo požadováno písemné zdůvodnění překročení čtrnáctidenní lhůty pro zpracování obžaloby či návrhu na potrestání. Dále od poloviny května 2016 byla její matka opakovaně dlouhodobě hospitalizována v různých zdravotnických zařízeních, musela podstoupit náročnou operaci a její život byl v přímém ohrožení. V rozhodné době byla tedy mimořádně pracovně vyčerpána a musela řešit vážné zdravotní a rodinné problémy.

Následně se kárně obviněná vyjádřila k jednotlivým skutkům uvedeným v kárném návrhu, přičemž na svou obhajobu uvedla následující skutečnosti:

Trestní řád nestanoví žádnou zákonnou lhůtu pro vyřízení stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání, přičemž doba, v níž o těchto stížnostech obviněných rozhodla, zcela odpovídala mimořádné složitosti dané trestní věci a značnému rozsahu spisového materiálu na poměry okresního státního zastupitelství, takže se podle jejího názoru nejednalo o zaviněný průtah. Navíc v trestním řízení byla aktivně činná již ve fázi prověřování a po předložení stížností jí proto bylo zřejmé, že usnesení o zahájení trestního řízení nemusí být okamžitě zrušeno a že tak případné úkony vyšetřování nebude zapotřebí opakovat. Dále se rozhodla vyčkat na vyhotovení dvou znaleckých posudků, které potvrdily, že značné množství dalších obrazů zajištěných ve fázi prověřování při domovních prohlídkách byly padělky. Toto zjištění bylo důležité pro potřebu vyvrácení razantní obhajoby o nenaplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podepřené stanoviskem prof. J. J., vcelku zdařilým provedením falzifikátů, opatřováním dokladů o původu obrazů a kvazi znaleckých posudků o jejich pravosti, jakož i pro potvrzení předpokladu, že se bude jednat o trestní věc s příslušností krajského státního zastupitelství. Rozhodnutí o zamítnutí stížností proti usnesení o zahájení trestního stíhání bylo následně podrobeno přezkumu Ústavního soudu, který odkázal na jí učiněné závěry. Vyřízením stížností proti tomuto usnesení policejního orgánu s časovým odstupem převyšujícím tři měsíce proto nedošlo ke zkrácení práv obhajoby ani práva na spravedlivý proces.

Usnesení ze dne 1. 7. 2016 o pomnutí důvodu vazby obviněného J. F. uvedeného v § 67 písm. b) trestního řádu a o jeho ponechání ve vazbě z důvodu podle § 67 písm. c) trestního řádu vydala v pátek na konci pracovní doby, v důsledku čehož se ocitla v časové tísní. Jelikož měla v pondělí 4. 7. 2016 čerpat dovolenou a ve stejný den měl obviněný plánovanou mimořádnou návštěvu, bylo nutné uvědomit vazební věznicí o odpadnutí důvodu koluzní vazby, aby nedošlo k zmaření návštěvy kvůli vyžádání přítomnosti orgánů činných v trestním řízení. Proto nejprve dne 1. 7. 2016 udělila pokyn k zaslání usnesení vazební věznicí faxem, aby ještě v pracovní době stihla ověřit jeho doručení, přičemž je možné, že v uvedený den se již usnesení nepodařilo vazební věznicí odeslat a zapisovatelka tak učinila znovu ráno dne 4. 7. 2016. Předpokládala, že úplný pokyn kanceláři k zaslání usnesení všem oprávněným osobám vyhotoví v klidu po návratu z dovolené a státních svátcích ve čtvrtek 7. 7. 2016. S ohledem na dovolenou zapisovatelky ve

dnech 7. a 8. 7. 2016, o které nebyla předem informována, však mohla tento úkon učinit nejdříve v pondělí 11. 7. 2016. Navíc s ohledem na plánovanou pondělní nepřítomnost a navazující dny pracovního klidu musela v pátek 1. 7. 2016 vyřídit všechny aprobace, dále v tento den vyřizovala jednu mimořádnou záležitost, po návratu do práce byla dne 7. 7. 2016 na státním zastupitelství z jeho vedení poprvé neplánovaně samotná a jednalo se o velmi vypjatý den po státních svátcích, v němž musela řešit celou řadu pracovních úkolů. V postupu při vypravení usnesení o vazbě obviněného J. F. proto neshledává naplnění znaků skutkové podstaty kárného provinění.

Nesprávné poučení o tom, že proti usnesení ze dne 1. 7. 2016 o odpadnutí důvodu koluzní vazby obviněného J. F. a o jeho ponechání ve vazbě z důvodu vazby předstížné lze podat stížnost ke Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě, přičítá značnému pracovnímu zatížení, jemuž byla v tento den vystavena. Navíc takové rozhodnutí v poslední době nevydávala a naposledy tak činila před změnou vazebního řízení, která byla obsažena v novele trestního řádu účinné od roku 2012. Toto pochybení se následně odrazilo v jejím celkově nesprávném následujícím postupu. V uvedené době byly totiž prováděny další úkony vyšetřování a shromažďovány podklady k rozšíření usnesení o zahájení trestního stíhání, na základě něhož by mohla být věc předložena Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě. Jelikož k postoupení věci mělo dojít v krátké době, zamýšlela na základě svého nesprávného poučení předložit stížnost věcně příslušnému státnímu zastupitelství spolu s předkládacím přípisem a spisovým materiálem, který navíc v této době neměla k dispozici. Oproti původním předpokladům však věc postoupila až na počátku září 2016, přičemž skutečně zapoměla krajské státní zastupitelství upozornit na to, že o stížnosti obviněného J. F. proti usnesení ze dne 1. 7. 2016 dosud nebylo rozhodnuto. Toto opomenutí, které jí velmi mrzí a z něhož si vzala poučení do budoucna, si nedokáže vysvětlit. Zřejmě bylo způsobeno jejím pracovním zatížením a osobními i rodinnými problémy. Nicméně uvedená pochybení nevedla ke kárně relevantnímu následku spočívajícímu v nezákonném omezení osobní svobody obviněného. Pokud by totiž stížnost předložila Okresnímu soudu v Ostravě v době, kdy tento soud nevyhověl žádosti obviněného o propuštění z vazby na svobody, byla by nepochybně zamítnuta. Navíc po postoupení věci státní zástupce krajského státního zastupitelství stížnost obviněného proti usnesení ze dne 1. 7. 2016 předložil k rozhodnutí Okresnímu soudu v Ostravě, který ji zamítl.

Skutkovou podstatu kárného provinění nenaplnila ani svým postupem při posuzování námitek obviněných J. F. a E. F. proti opatřením o příbrání znalců. Tato opatření totiž byla vyhotovena policejním orgánem v součinnosti s ní a znalci, a proto za situace, kdy námítka obviněných považovala za zjevně nedůvodné, sepsala vyrozumění o jejich posouzení a předložila ho k vypravení v době, kdy k tomu měla s ohledem na další pracovní povinnosti prostor. Téměř měsíční prodleva mezi vyhotovením vyrozumění a jeho předložením kanceláři k vypravení byla způsobena její praxí, která spočívá v tom, že svá rozhodnutí nejprve diktuje, opatřuje je datem, ve kterém tak činí, a před jejich expedicí v nich někdy provede změny. Neví však jistě, zda nějaké změny učinila i v dané trestní věci mezi dnem 22. 7. 2016, kdy zpracovala vyrozumění o posouzení námitek, a dnem 15. 8. 2016, v němž ho předala k vypravení. Připouští, že policejnímu orgánu byl doručen znalecký posudek PhDr. Rei Michalové, Ph.D. nejspíše před 22. 7. 2016, kdy zpracovala vyrozumění o posouzení námitek. Každopádně však posouzení námitek proti opatřením o příbrání znalců se značným časovým odstupem nemělo žádný vliv na uplatnění práv obviněných na obhajobu ani na jejich právo na spravedlivý proces.

To samé lze konstatovat i ohledně způsobu, jakým vyřídila žádost obhájce JUDr. Tomáše Kaisera o přezkoumání postupu policejního orgánu při provádění domovních prohlídek i prohlídek jiných prostor a při provádění eskorty obviněného J. F. Domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor již totiž v minulosti proběhly, při jejich provádění byla osobně přítomna v Praze na řídicím centru a námítka obhájce směřující vůči realizaci těchto úkonů již neformálně

pokračování

vyslechla od obhájce obviněných. Námitky týkající se způsobu eskorty obviněného k vazebnímu zasedání mohla toliko předložit k posouzení příslušnému policejnímu orgánu. Z těchto důvodů v dané trestní věci upřednostnila jiné úkony vyšetřování a vyhotovení vyrozumění obhájce obviněných o přezkoumání postupu policejního orgánu ponechala až na pozdější dobu. Není se přitom zcela jistá, v jakém podání byla žádost obhájce o provedení takového přezkumu obsažena. Ani v tomto směru se tedy nedopustila kárného provinění.

Po zahájení trestního stíhání skutečně nevyhotovila žádný záznam o provedení prověrky stavu vyšetřování. Není však pravda, že by neprovedla prověrku spisového materiálu a neudělila policejnímu orgánu po dobu vyšetřování žádné pokyny. Ten s ní byl totiž v téměř denním osobním či telefonickém kontaktu, informoval ji o všech podstatných záležitostech, konzultoval s ní jednotlivé úkony a obdržel od ní ústní pokyny k dalšímu postupu. Činnost policejního orgánu následně kontrolovala formou osobních konzultací a prostřednictvím elektronické evidence trestních řízení. Navíc byla aktivně činná ve fázi prověřování a při prvotních úkonech vyšetřování, kdy se osobně účastnila jednotlivých úkonů a podílela se na řízení policejního týmu. Není obvyklé, aby se státní zástupce účastnil celého průběhu vyšetřování, obzvláště mimo obvod své působnosti v Praze, kde byly jednotlivé úkony činěny. Její osobní účast při nich nebyla ani objektivně možná z důvodu její značné pracovní vytíženosti. Tímto neformálním přístupem k výkonu dozoru přitom neporušila zákon ani pokyn obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 8/2009, o trestním řízení, který striktně nestanoví povinnost dozorového státního zástupce vyhotovit záznam o prověrce spisového materiálu nejméně jednou za dva měsíce a z něhož naopak vyplývá potřeba individuálního posouzení konkrétní trestní věci s přihlédnutím k jejímu aktuálnímu stavu. Navíc v dané věci by prověrka stavu vyšetřování byla ryze formální za situace, kdy prostudovala příslušný spis v souvislosti se změnou věcné příslušnosti státního zastupitelství k dalšímu průběhu vyšetřování. Písemné souhlasy či pokyny by se pak měly udělovat v případech, kdy státní zástupce prosazuje svoji vůli proti názoru policejního orgánu, což se v dané trestní věci nestalo. Ani v tomto směru se tedy nedopustila kárného provinění.

Je si vědoma některých svých pochybení uvedených v kárném návrhu, které přičítá svému mimořádnému pracovnímu nasazení, celkové atmosféře na pracovišti negativně ovlivněné taktéž zvýšenou kontrolní, řídicí a dohledovou činností nadřízeného státního zastupitelství, jakož i jejím zdravotním a rodinným problémům. Přesto se domnívá, že uvedené nedostatky nenaplňují znaky skutkové podstaty kárného provinění. V důsledku jejího nesprávného postupu totiž nedošlo k žádnému škodlivému následku, jednalo se o pochybení v jediné, a to velmi složité trestní věci, k nimž došlo kvůli jejímu značnému pracovnímu i mimopracovnímu vypjetí, nebyla vůči ní uplatněna opatření předcházející návrhu na zahájení kárného řízení a ten byl podán toliko na podkladě dozorového spisu bez vyžádání jejího stanoviska. S ohledem na enormní tlak, kterému byla vystavena, nebyla schopna jednotlivé úkony vyřídit dříve. Navíc délka jednotlivých průtahů nedosahuje intenzity kárného provinění, neboť taková situace nastává podle dosavadní judikatury kárného senátu až v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech od obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců ve věcech zapsaných v rejstříku ZT.

Ze všech těchto důvodů kárně obviněná navrhla, aby byla návrhu na zahájení kárného řízení zproštěna. V případě uznání viny pak žádala upuštění od uložení kárného opatření.

Svědék kpt. Bc. R. K. ve své výpovědi potvrdil, že v průběhu vyšetřování byl s kárně obviněnou dvakrát až třikrát týdně v kontaktu formou telefonátů či osobních konzultací na policejním útvaru a že vyřizování některých úkonů kárně obviněnou v delším časovém období nezkomplikovalo práci policejního orgánu. Svědek dále uvedl, že formulaci opatření o příbrání znalců probíral policejní orgán s kárně obviněnou osobně během několika konzultací, že osmitýdenní lhůta pro vypracování znaleckých posudků byla oběma znalci nejspíše dodržena, že

v trestní věci má být počátkem května 2017 podána obžaloba ke Krajskému soudu v Ostravě pro část skutků uvedených v usnesení o zahájení trestního stíhání a že obviněný J. F. je i nadále stíhán vazebně.

Svědčce JUDr. T. K., okresní státní zástupce v Ostravě, vypověděla, že nestanovila žádné vnitřní lhůty pro vyřizování stížností proti usnesení o zahájení trestního stíhání, pro předkládání stížností obviněného příslušnému orgánu ve vazebních věcech, pro posouzení žádostí o přezkoumání postupu policejního orgánu ani pro provedení prověrky stavu vyšetřování. Dále svědkyně potvrdila značnou pracovní zátěž kárně obviněné při plnění úkolů vyplývajících z funkce náměstkyně okresní státní zástupce.

Při posouzení jednání uvedeného v návrhu na zahájení kárného řízení i obhajoby kárně obviněné vycházel kárný senát z definice kárného provinění obsažené v zákoně č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), jakož i z povahy a významu institutu kárné odpovědnosti státního zástupce, jež z tohoto zákona vyplývají.

Podle § 28 zákona o státním zastupitelství je kárným proviněním zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž ohrožuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce. Zákon o státním zastupitelství však ve znění § 12c a násl. upravuje mechanismus dohledu, v jehož rámci mohou být zjištěny, projednány a napraveny jednotlivé nedostatky v postupu státních zástupců. Dále podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství může vedoucí státní zástupce drobné nedostatky a poklesky státnímu zástupci písemně vytknout, aniž by podal návrh na zahájení kárného řízení. V kárném řízení ve věcech státních zástupců se tedy aplikují principy subsidiarity kárného postihu a kárnou odpovědnost lze dovozovat pouze v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství, jak dovodil Nejvyšší správní soud jako soud kárný již ve svém rozhodnutí ze dne 16. 9. 2010, č. j. 12 Ksz 3/2010 - 83. Porušení povinností při výkonu funkce státního zástupce tak naplňuje znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jen je-li zaviněné a dosahuje-li větší intenzity.

Myšlenka, že kárné právo představuje prostředek *ultima ratio*, který lze použít až za situace, kdy jsou ostatní prostředky neúčinné nebo nedostatečné, byla rozvinuta v další judikatuře kárného senátu ve věcech státních zástupců (srov. kupříkladu rozhodnutí ze dne 10. 11. 2014, č. j. 12 Ksz 7/2014 - 91, a ze dne 28. 2. 2017, č. j. 12 Ksz 7/2016 - 134).

Ten ohledem na zásadu subsidiarity kárného postihu v minulosti považoval za kárné provinění jen delší nečinnost, při níž státní zástupce nevyřídil přidělenou věc, ačkoli tak evidentně mohl učinit bez újmy na zpracovávání jeho další agendy. Takový průtah dosahující intenzity kárného provinění podle dosavadní judikatury zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZN (srov. rozhodnutí ze dne 9. 3. 2015, č. j. 12 Ksz 13/2014 - 71, ze dne 13. 4. 2015, č. j. 12 Ksz 1/2014 - 107, ze dne 10. 11. 2015, č. j. 12 Ksz 2/2015 - 78, a ze dne 14. 2. 2017, č. j. 12 Ksz 4/2016 - 142).

Uvedený závěr o nenaplnění skutkové podstaty kárného provinění u nečinností státních zástupců nepřesahující dobu tří měsíců ve věcech vedených v rejstříku ZT kárný senát ve své předchozí rozhodovací činnosti učinil ve vztahu k podáním, která nemohla mít významnější vliv

pokračování

na průběh vyšetřování. Daleko přísnějším způsobem však musí nahlížet na případy, v nichž státní zástupce delší dobu otálí s vyřizováním naprosto základních a stěžejních podání, na jejichž včasné a náležité posouzení závisí opodstatněnost samotného vedení trestního stíhání, důvodnost vzetí obviněného do vazby či jeho ponechání ve vazbě, zachování dalších základních práv obviněného a jiných dotčených osob, jakož i zjištění klíčových skutečností důležitých pro posouzení jednání uvedeného v usnesení o zahájení trestního stíhání po skutkové i právní stránce. Proto s ohledem na zásadu rychlosti řízení, která je zakotvena v ustanoveních § 2 odst. 4 trestního řádu a § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství, nelze ohledně takových podání z hlediska kárné odpovědnosti státního zástupce tolerovat nečinnosti trvající v řádu týdnů, nýbrž je zapotřebí požadovat, aby o nich veřejní žalobci v každé věci rozhodovali spíše v řádu dnů.

Tímto urychleným způsobem jsou státní zástupci povinni rozhodovat v první řadě o stížnostech proti usnesení o zahájení trestního stíhání. Jeho vydáním a rozesláním všem oprávněným osobám totiž začíná druhá fáze přípravného řízení, kterou je vyšetřování. V něm je již jednoznačně označena osoba obviněného, proti které se vede trestní řízení, a vymezen skutek i trestný čin, které jsou předmětem trestního stíhání. Zahájení trestního stíhání má pro obviněného mimořádně závažné důsledky, které kromě zřejmého negativního zásahu do jeho života spočívají též v možnosti využití některých institutů trestního řádu vůči jeho osobě, z nichž je bezesporu nejcitelnější vzetí do vazby. Z těchto důvodů je naprosto nezbytné, aby dozorový státní zástupce přezkoumal usnesení o zahájení trestního stíhání velmi rychle ve lhůtě několika dnů či jednoho týdne (maximálně dvou týdnů v mimořádně složitých věcech) od obdržení stížnosti obviněného, aby tak bylo najisto postaveno, že trestní stíhání obviněného pro předmětný skutek je vedeno důvodně a v jeho rámci mohou být skutečně prováděny úkony směřující k postavení obviněného před soud a přijata opatření zasahující do základních práv obviněného, zejména jeho práva na osobní svobodu.

Uvedeným způsobem však kárně obviněná v posuzované trestní věci nepostupovala. V období od 19. 5. 2016 do 23. 8. 2016, tedy po dobu více než tří měsíců, totiž nerozhodla o stížnostech všech obviněných proti usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání. K urychlenému vyřízení stížností jí přitom nepřiměla rozhodnutí o propuštění obviněných E. F. a M. T. z vazby na svobodu a o změně vazebních důvodů obviněného J. F., které vydala dne 1. 7. 2016, ačkoliv trvání vazby u všech obviněných bylo primárně závislé právě na důvodnosti zahájení jejich trestního stíhání. S rozhodnutím kárně obviněná dokonce dále otálela i poté, co dne 12. 7. 2016 obdržela žádost obhájce Mgr. Jaromíra Paroubka o vyřízení stížností. Usnesení o zahájení trestního stíhání nepřezkoumala na jejich základě ani v návaznosti na žádost obviněného J. F. o propuštění z vazby na svobodu, které nevyhověla a dne 18. 7. 2016 ji předložila soudu.

Kárně obviněná se v tomto směru nemůže vyvinít poukazem na mimořádnou složitost trestní věci, neboť ta jí nebránila urychleně posoudit důvodnost usnesení o zahájení trestního stíhání na základě skutečností v něm uvedených. Rovněž tak kárně obviněná nemusela z hlediska prokazování subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu vyčkávat na podání dvou znaleckých posudků potvrzujících, že i další větší počet zajištěných obrazů byly falzifikáty. Pro účely přezkoumání usnesení o zahájení trestního stíhání totiž v tomto směru zcela postačovalo prokázání prodeje devíti padělaných obrazů poškozeným před začátkem vyšetřování. Znalost trestní věci z fáze prověřování vedoucí k přesvědčení, že usnesení o zahájení trestního stíhání nebude nutné okamžitě zrušit, nemohlo být také důvodem pro dlouhé vyčkávání kárně obviněné s rozhodnutím o stížnostech, neboť jeho účelem bylo co nejrychleji postavit najisto, že trestní stíhání obviněných je vedeno důvodně, jak již bylo zmíněno. Navíc zde existovalo, byť jistě jen minimální riziko, že kárně obviněná i přes svou aktivitu ve fázi prověřování shledá usnesení o zahájení trestního stíhání za předčasně vydané, v důsledku čehož by úkony vyšetřování

prováděné po dobu více než tří měsíců byly pro další průběh trestního řízení nepoužitelné. I z tohoto důvodu měla kárně obviněná rozhodnout o stížnostech obviněných neprodleně.

Dále kárně obviněná urychleně neposoudila ani námitky obviněných J. F. a E. F. proti opatřením policejního orgánu o přibrání znalců PhDr. Rei Michalové, Ph.D. a PhDr. Petra Pavliňáka k vypracování znaleckých posudků do osmi týdnů. V tomto směru totiž byla nečinná v období od 15. 6. 2016 do 15. 8. 2016 a od 21. 6. 2016 do 15. 8. 2016, tedy po dobu (téměř) dvou měsíců. Sepsání vyrozumění o posouzení námitek ze dne 22. 7. 2016 přitom nelze považovat za ukončení průtahu, neboť tuto písemnost kárně obviněná předložila kanceláři k vypravení až dne 15. 8. 2016, přičemž není vyloučeno, že v mezidobí v ní provedla změny, jak vyplývá z její výpovědi před kárným senátem.

V této souvislosti je nutné zdůraznit, že s ohledem na podstatu trestního stíhání pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a), písm. d) trestního zákoníku, kterého se měli obvinění dopustit při obchodování s padělkami výtvarných děl předních českých malířů, pro důkazní pozici státního zastupitelství v přípravném řízení a zejména v řízení před soudem představovaly klíčovou roli právě znalecké posudky znalce z odvětví výtvarné umění o tom, že se vskutku jedná o padělkami, a znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady děl výtvarného umění o tom, jaká byla hodnota výtvarných děl, a to z hlediska stanovení výše škody způsobené obviněnými za účelem trestněprávní kvalifikace jejich jednání a ochrany práv poškozených osob. Již ve fázi prověřování bylo zjištěno, že podezřelým poskytovala podporu celá řada odborných osob, znalce nevyjímaje, aby kryla jejich podvodnou činnost. Kárně obviněné tak muselo být zřejmé, jaký význam pro úspěch orgánu státního zastupitelství při potírání této společensky velmi nebezpečné a sofistikovaně prováděné činnosti, zasahující podstatný díl trhu s výtvarnými díly, budou mít znalecké posudky. Rovněž si musela být kárně obviněná vědoma, pod jaký tlak z hlediska obhajoby se dostanou znalci a jaké může být jejich postavení, když v souladu se svým znaleckým slibem vypracují na žádost orgánů činných v trestním řízení objektivní a věcně i formálně nenapadnutelné znalecké posudky, jimiž se rovněž vymezí vůči těm odborným osobám, bez jejichž přímé nebo nepřímé, vědomé nebo i nevědomé podpory, by nemohla být podvodná činnost trestně stíhaných osob prováděna. Uvedené poznatky měly vést kárně obviněnou k tomu, aby se bez prodlení a současně procesně přesvědčivě vypořádala s razantním zpochybnutím nepodjatosti a odbornosti obou přibraných znalců ze strany obhajoby. Takový její přístup byl důležitý nejen pro trestní řízení samotné, ale také, a možná především, pro zajištění a právní jistotu samotných znalců při jejich práci na znaleckých posudcích ve lhůtě do 8 týdnů.

Podle § 105 odst. 3 trestního řádu lze vznést námitky proti odbornému zaměření znalce nebo proti formulaci otázek. O důvodnosti podaných námitek rozhoduje v přípravném řízení státní zástupce. V § 111 odst. 1 trestního řádu je stanoveno, že o vyloučení z funkce znalce platí zvláštní předpisy. Trestní řád neobsahuje vlastní právní úpravu požadavku, aby znalec podávající pro účely trestního řízení znalecký posudek byl nepodjatý. Proto pro oblast aplikace trestního řádu platí § 11 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého znalec nesmí podat znalecký posudek, jestliže lze mít pro jeho poměr k věci, k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnosti o jeho nepodjatosti.

Námitky obhajoby směřovaly proti osobám znalců, týkaly se jednak jejich údajné podjatosti, ale také odbornosti, jakož i formulace otázek na znalce. S ohledem na to, co bylo shora uvedeno o významu znaleckých posudků pro dané trestní stíhání, včetně postavení konkrétních znalců, byly tyto námitky předurčeny k neprodlenému vyřízení. Takto měla kárně obviněná postupovat i s ohledem na skutečnost, že v rámci výkonu dozoru spolupracovala

pokračování

s policejním orgánem na výběru znalců i na formulaci otázek pro ně, takže byla s problematikou znaleckých posudků a jejich zpracovatelů detailně seznámena. Proto nemohlo být pro ni věcně ani časově náročné, aby rozhodla o námitkách bez zbytečných průtahů. Nelze opomenout ani tu okolnost, že námitky proti osobě znalce, jeho odbornému zaměření ani proti formulaci otázek mu položených nemají odkladný účinek, jak vyplývá z § 105 odst. 3 trestního řádu. Proto od svého přibrání do trestního řízení musejí znalci začít pracovat na znaleckých posudcích a dodržet lhůtu stanovenou k jejich vypracování. V posuzované trestní věci tedy hrozilo, byť zřejmě spíše jen teoreticky, že na znaleckých posudcích mohli pracovat podjatí nebo odborně nezpůsobilí znalci nebo že tito mohli odpovídat na nesprávné či neúplně položené otázky.

Při ústním jednání před kárným senátem kárně obviněná uvedla, že znalecký posudek PhDr. Rei Michalové, PhD. byl policejnímu orgánu předložen před sepsáním vyrozumění o posouzení námitek proti opatření o přibrání této znalkyně. Taktéž svědek kpt. Bc. R. K. uvedl, že znalci osmítýdenní lhůtu pro vypracování znaleckého posudku dodrželi. Proto za situace, kdy již znalci své znalecké posudky vyhotovili a policejnímu orgánu předali, nemá žádné racionální odůvodnění téměř měsíční prodleva mezi sepsáním vyrozumění o posouzení námitek proti opatřením o přibrání znalců a jeho předložením k expedici.

Z uvedených důvodů kárně obviněná při rozhodování o námitkách obhajoby proti osobám znalců, jejich odbornému zaměření a formulaci otázek nepostupovala bez zbytečných průtahů, a to s ohledem zejména na význam znaleckých posudků pro předmětné trestní stíhání a pro ochranu znalců jako zpracovatelů znaleckých posudků, když lze k její tíži klást zejména to, že o námitkách ve skutečnosti rozhodla až v době, kdy již uplynula osmítýdenní lhůta pro jejich vypracování a kdy znalecké posudky byly policejnímu orgánu předloženy. Nelze přehlédnout ani zmiňovaný širší aspekt nutnosti podpory znalců, kteří jsou ochotni i schopni vypracovávat pro účely trestního řízení znalecké posudky navzdory určitému profesnímu i osobnímu riziku.

Konečně kárně obviněná neprodleně nepředložila stížnostnímu orgánu k rozhodnutí stížnost obviněného J. F. proti usnesení ze dne 1. 7. 2016, kterým rozhodla o tom, že u něho pominuly důvody vazby podle § 67 písm. b) trestního řádu a nadále se nachází ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) trestního řádu. Při vyřizování tohoto úkonu totiž byla kárně obviněná nečinná po dobu téměř dvou měsíců od 14. 7. 2016 do 6. 9. 2016, když navíc při postoupení dané trestní věci Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě jej neupozornila, že o stížnosti obviněného doposud nebylo rozhodnuto.

Potřeba urychleného předložení stížnosti proti rozhodnutí o vazbě orgánu, který měl o ní rozhodovat, byla přitom zcela zřejmá, neboť rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě, byť za současného odpadnutí jednoho vazebního důvodu, představovalo pokračování zásahu do jeho ústavně zaručeného práva na osobní svobodu. Proto bylo zcela nezbytné stížnost proti tomuto rozhodnutí předat v řádu několika dnů či jednoho týdne (maximálně dvou týdnů při případných mimořádných obtížích s tím spojených) stížnostnímu orgánu k posouzení, zda se tato výjimka ze základního práva obviněného i nadále opírá o zákonné důvody.

Neobstojí přitom obhajoba kárně obviněné, že v důsledku svého nesprávného poučení o tom, že proti usnesení o vazbě obviněného J. F. ze dne 1. 7. 2016 lze podat stížnost ke Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě, což jí nebylo navrhovatelkou kladeno za vinu, zamýšlela stížnost spolu se spisovým materiálem policejního orgánu, který tehdy neměla k dispozici, předložit nadřízenému státnímu zastupitelství při postoupení věci, jež očekávala v krátké době. S ohledem na nutnost neprodleně rozhodnout o stížnosti obviněného týkající se jeho vazby totiž kárně obviněná nemohla s jejím předložením příslušnému orgánu jakkoliv otálet. Přitom, i pokud by v souladu se svým chybným poučením stížnost spolu s relevantními

listinami, které měla k dispozici, urychleně předložila Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě, tak ten by ji nepochybně zaslal k rozhodnutí příslušnému Okresnímu soudu v Ostravě, který o ní mohl rozhodnout v přiměřené lhůtě.

Při rozhodování o stížnostech všech obviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání, při posuzování námitek obviněných J. F. a E. F. proti opatřením o přibrání znalců k vypracování znaleckých posudků ani při předkládání stížnosti obviněného J. F. proti usnesení o vazbě stížnostnímu orgánu tedy kárně obviněná nepostupovala urychleně. Trestní řád, pokyny obecné povahy nejvyššího státního zástupce ani pokyny okresní státní zástupkyně v Ostravě, jak vyplývá z její svědecké výpovědi, sice výslovně nestanovily žádné lhůty pro provedení těchto úkonů. Nicméně s ohledem na základní zásadu rychlosti trestní řízení, která je zakotvena v již zmíněných ustanoveních § 2 odst. 4 trestního řádu a § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství, a vzhledem k shora zdůrazněné mimořádné povaze a závažnosti uvedených podání obviněných, bylo naprosto zřejmé, že je kárně obviněná měla vyřídit daleko dříve, než tak ve skutečnosti učinila.

Vypracování rozhodnutí o stížnostech proti usnesení o zahájení trestního stíhání, zpracování vyrozumění o posouzení námitek proti opatření o přibrání znalců a předložení stížnosti proti rozhodnutí o vazbě příslušnému orgánu přitom nebylo natolik časově náročné, aby kárně obviněná tyto úkony nebyla v rozhodném období schopna zvládnout v řádu několika dnů, a to i přes nespornou odbornou a časovou náročnost trestní věci, její značné pracovní vytížení další agendou okresního státního zastupitelství a jeho správy, zdravotní a rodinné problémy a celkovou atmosféru na pracovišti, která byla podle obhajoby negativně ovlivněna rovněž neúměrnou kontrolní, řídicí a dohledovou činností nadřízeného státního zastupitelství.

Dále není rozhodné, že se kárně obviněná dopustila průtahů jen v jedné trestní věci a že nakonec stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání i proti usnesení o vazbě obviněného J. F. byly zamítnuty, vyšetřování dále pokračuje s ponecháním tohoto obviněného ve vazbě a nebylo vyhověno ani námitkám proti opatřením o přibrání znalců, jejichž znalecké posudky tak mohou sloužit jako usvědčující důkazy. S ohledem na zmíněnou nezbytnost neprodleného vyřízení těchto podání obviněných a (byť jen minimální) rizika spojená s jejich včasným neposouzením, která spočívala v možném zkrácení základního práva vazebně stíhaných obviněných na osobní svobodu v důsledku nezákonně vedeného trestního stíhání či nesprávně posouzených důvodů dalšího trvání vazby u jednoho z nich, jakož i v možném zkomplikování dalšího průběhu vyšetřování, má totiž tato absence škodlivého následku v nyní posuzované kárné věci význam pouze při rozhodování o uložení kárného opatření státní zástupkyni, nikoliv při posuzování její odpovědnosti za kárné provinění.

Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“) nestaví jako podmínku podání kárného návrhu uplatnění jiných opatření v soustavě státních zastupitelství či vyžádání stanoviska státního zástupce ke skutečnostem, které mají být předmětem kárného řízení. Ani v tomto směru se tak kárný senát s obhajobou nemohl ztotožnit.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem tedy více než tříměsíční nečinnost při rozhodování o stížnostech všech obviněných proti usnesení o zahájení trestního stíhání, (téměř) dvouměsíční nečinnost při posuzování námitek obviněných J. F. a E. F. proti opatření o přibrání znalců k vypracování znaleckých posudků a téměř dvouměsíční nečinnost při předložení stížnosti J. F. proti rozhodnutí o vazbě příslušnému orgánu dosahují intenzity kárného provinění.

pokračování

Tyto průtahy je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za jednotlivé dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, neboť se jich kárně obviněná dopustila v blízké časové souvislosti nečinnostmi při vyřizování tří podání obviněných v jedné trestní věci, kterými zároveň porušila své povinnosti státní zástupkyně. K nutnosti posuzování zaviněných průtahů určitého stupně závažnosti v průběhu vymezeného období jako jednoho skutku a jako jednoho kárného provinění dospěla i dosavadní judikatura kárných soudů (srov. kupř. rozhodnutí Nejvyššího soudu jako soudu kárného ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 14. 9. 2010, sp. zn. 13 Kss 2/2010, ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014, ze dne 13. 4. 2015, sp. zn. 12 Ksz 1/2014, a ze dne 10. 11. 2015, sp. zn. 12 Ksz 2/2015).

Tři nečinnosti zjištěné v trestní věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Ostravě pod sp. zn. 1 ZT 63/2016, které jsou uvedeny ve skutkové větě výroku A. tohoto rozhodnutí kárného senátu, tedy tvoří dílčí útoky jednoho skutku, jímž kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státní zástupkyně odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním ohrozila rovněž důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta byla v očích odborné a laické veřejnosti, zejména obhájců a nadřízeného státního zastupitelství, nepochybně snížena otáleními při vyřizování uvedených podání obviněných. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nepřímého úmyslu, kdy kárně obviněná věděla, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a pro případ, že je způsobí, byla s tím srozuměna. Svých průtahů při posuzování tří podání i jejich možných negativních dopadů na práva obviněných i další průběh jejich trestního stíhání si totiž byla nepochybně dobře vědoma a rozhodnutí záměrně odkládala na pozdější dobu. Musela být proto srozuměna s tím, že se dopouští nečinností, porušuje tak své povinnosti státního zástupce a ohrožuje důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství.

S ohledem na všechny tyto skutečnosti je možné konstatovat, že kárně obviněná skutkem uvedeným ve výroku A. rozhodnutí kárného senátu spáchala kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

Na jedné straně kárný senát vzal v úvahu, že uvedené tři nečinnosti při vyřizování podání obviněných trvaly v jednom případě více než tři měsíce a ve zbývajících dvou případech (téměř) dva měsíce a značně tak převyšovaly kritickou hranici několika dnů či jednoho týdne (s určitou tolerancí dvou týdnů), ve kterých měla kárně obviněná o nich rozhodnout. Z tohoto důvodu, jakož i s ohledem na skutečnost, že se kárně obviněná dopustila průtahů ve vztahu k naprosto zásadním úkonům trestního stíhání, nepřichází v posuzované kárné věci v úvahu uložení jiného kárného opatření, než snížení platu.

Na straně druhé však musel kárný senát přihlédnout ke skutečnosti, že v důsledku ani jednoho ze třech uvedených průtahů nakonec nedošlo k nezákonnému omezení osobní svobody obviněných ani k narušení dalšího průběhu jejich trestního stíhání. Ve prospěch kárně obviněné dále svědčí její dosavadní kárná bezúhonnost, absence jakéhokoliv postihu za porušení jejích pracovních povinností, jakož i její osobní spis a veskrze pozitivní pracovní hodnocení obsažené v písemném vyjádření okresní státní zástupkyně v Ostravě ke kárnému návrhu ze dne 12. 1. 2017, na kterém nadřízená setrvala i ve své svědecké výpovědi před kárným senátem. Z nich vyplývá, že kárně obviněná je velmi dobrá státní zástupkyně, která se rychle osvědčila také

v nové funkci náměstkyně vedoucí státní zástupkyně. Kárně obviněná byla kladně posuzována i za dobu jejího dočasného přidělení k výkonu funkce státní zástupkyně k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci, jak vyplývá z hodnocení ze dne 7. 8. 2012, sp. zn. 5 SPR 246/2011. Zcela odhlédnout není možné ani od značného pracovního nasazení a osobního zaujetí, které kárně obviněná prokázala v dané trestní věci a které bylo patrné i při jednání kárného senátu.

Vzhledem k těmto skutečnostem sloužícím ve prospěch kárně obviněné, jež množstvím a kvalitou významně přesahují skutečnosti svědčící v její neprospěch, jí mohl kárný senát uložit kárné opatření snížení platu toliko ve výměře odpovídající čtvrtině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněné tedy bylo za spáchání kárného provinění popsaného ve výroku A. rozhodnutí kárného senátu uloženo kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 2 měsíců.

V dalších dílčích útocích uvedených v návrhu na zahájení kárného řízení však kárný senát neshledal naplnění znaků skutkové podstaty kárného provinění.

Pokyn k vypravení usnesení ze dne 1. 7. 2016, jímž bylo rozhodnuto o pominutí důvodu koluzní vazby obviněného J. F. a o jeho ponechání ve vazbě z důvodu vazby předstížené, všem oprávněným osobám totiž kárně obviněná vydala v pondělí 11. 7. 2016, což byl třetí pracovní den po jejím návratu z dovolené a po státních svátcích. Kárně obviněná přitom náležitě objasnila, že s ohledem na konec pracovní doby a svou očekávanou nepřítomnost na pracovišti v následujících dnech tento pokyn neudělila již v pátek dne 1. 7. 2016 a místo toho upřednostnila zaslání usnesení faxem vazební věznici, aby nezmařila návštěvu obviněného plánovanou na pondělí 4. 7. 2016. Za této situace je možné konstatovat, že kárně obviněná vyhotovila pokyn kanceláři k expedici rozhodnutí o vazbě obviněného J. F. oprávněným osobám v řádu několika dnů a tedy ve smyslu shora uvedených úvah urychleně.

V kárném návrhu se uvádí, že kárně obviněná nepřezkoumala postup policejního orgánu při realizování domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a při provádění eskorty v době od 19. 5. 2016, v němž jí bylo předloženo odůvodnění stížností obviněných J. F. a E. F. proti usnesení o zahájení trestního stíhání. Součástí tohoto odůvodnění stížností však byl kromě námitek směřujících vůči započatí vyšetřování toliko návrh na vyloučení kárně obviněné z vykonávání úkonů trestního řízení kvůli jejímu vztahu k vyšetřovateli, který byl odůvodněn údajnými pochybeními policejního orgánu při provedení prohlídky jiných prostor a při odepření nahlížení do spisu obhájce. Obvinění tak v podání ze dne 19. 5. 2016 nežádali o přezkoumání postupu policejního orgánu při provedení domovních prohlídek a eskorty obviněného J. F. k vazebnímu zasedání a o prohlídce jiných prostor v něm byla učiněna zmínka pouze ve vztahu k údajné podjatosti kárně obviněné. O přezkoumání postupu policejního orgánu ve skutečnosti požádal obhájce JUDr. Tomáš Kaiser v podnětu k výkonu dohledu ze dne 3. 6. 2016, který se navíc týkal jen prohlídky jiných prostor a eskorty obviněného J. F. a který kárně obviněná obdržela od nadřízeného státního zastupitelství až dne 1. 7. 2016. Pokud tedy kárně obviněná jen v tomto rozsahu sepsala vyrozumění o přezkoumání postupu policejního orgánu dne 29. 8. 2016 a kanceláři ho předložila k vypravení obhájce JUDr. Tomáši Kaiserovi dne 2. 9. 2016, nejedná se o tříměsíční průtah ve věci zapsané v rejstříku ZT, jenž by podle dosavadní judikatury dosahoval intenzity kárného provinění. Uvedené podání přitom nebylo takové zásadní povahy, aby ho kárně obviněná musela nutně vyřídit urychleně během několika dnů či jednoho týdne. Obhájce obviněných se totiž domáhal přezkumu postupu policejního orgánu ve vztahu k prohlídce jiných prostor, jež byla provedena v předchozí fázi přípravného řízení. Způsob provedení eskorty obviněného k vazebnímu zasedání pak mohl nejlépe posoudit příslušný policejní orgán, jemuž kárně obviněná uvedené podání obhájce zaslala.

pokračování

Z výpovědi kárně obviněné i svědka kpt. Bc. R. K. bylo prokázáno, že ačkoliv se stěžovatelka v období od zahájení trestního stíhání do postoupení věci Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě osobně neúčastnila žádného procesního úkonu provedeného policejním orgánem ani mu neudělila jediný písemný pokyn k realizaci vyšetřování, tak svoji dozorovou činnost náležitě vykonávala. S policejním orgánem totiž byla v častém osobním či telefonickém kontaktu, byla od něho informována o všech podstatných záležitostech, pokyny k dalšímu postupu při vyšetřování mu udělovala ústní formou a jeho činnost následně kontrolovala. Osobně se účastnila klíčových úkonů ve fázi prověřování a počátku vyšetřování, přičemž její přítomnost při dalších úkonech trestního stíhání již nebyla nutná ani reálná s ohledem na její značné pracovní zaneprázdnění. Podle čl. 10 odst. 1 pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně č. 8/2009, o trestním řízení, měla prověrku spisového materiálu policejního orgánu v dané vazební a skutkově i důkazně složitě věci provádět zpravidla nejméně jednou za dva měsíce a jelikož tak neučinila ani jednou po dobu téměř čtyř měsíců, kdy v ní vykonávala dozor ve fázi vyšetřování, lze v této její nečinnosti spatřovat formální porušení interního předpisu státních zastupitelství. Absence písemného záznamu o prověrce stavu vyšetřování však neměla vůbec žádný vliv na průběh trestního stíhání, které policejní orgán pod dozorem kárně obviněné vedl intenzivně bez jakýchkoli pochybení či průtahů, jak ostatně po postoupení věci konstatoval i dozorový státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě v záznamu o prověrce trestní věci ze dne 14. 9. 2016.

S ohledem na princip subsidiarity kárného postihu, z něhož vyplývá i nutnost nazírat z materiálního hlediska na dobu vyhotovení pokynu k vypravení rozhodnutí o vazbě obviněného J. F. oprávněným osobám, na dobu vyřizování žádosti o přezkoumání postupu policejního orgánu a na v kárném návrhu popsany způsob výkonu dozoru kárně obviněnou po zahájení trestního stíhání, je nutné konstatovat, že tyto dílčí útoky nedosahují intenzity kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství. Na ně je přitom zapotřebí z hlediska kárného práva procesního nahlížet jako na samostatné skutky, jak vyplývá z § 12 odst. 12 trestního řádu za použití § 25 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů. Proto ve vztahu k těmto třem dílčím útokům uvedeným ve výroku B. rozhodnutí kárného senátu, které podle navrhovatelky společně s dílčími útoky popsány ve výroku A. tvořily z hmotně právního hlediska součást jednoho skutku a jednoho kárného provinění, byla kárně obviněná návrhu na zahájení kárného řízení zproštěna.

S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáným ve výroku A. tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění, jak je výše uvedeno, uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 2 měsíců. Výrokem B. rozhodnutí kárného senátu byla dále kárně obviněná podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů zproštěna návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce v části týkající se tam specifikovaného skutku, neboť ten není kárným proviněním.

Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 21. března 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců